63ste Jaargang No. 5139

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Donderdag 19 Juni 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden. Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE:
Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad
Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14. Oranjestad: tel. 38

Bevin en Bidault zullen de volgende week met Molotov confereren

Z. H. de Paus spreekt tot Canada

Een parlementair onderzoek over het gedrag van de Nederlandse regering in Londen

BEVIN THUIS.

Bevin keerde per vliegtuig uit Parijs terug en ging onmiddellijk naar een vergadering van het kabinet om verslag uit te brengen over zijn conferentie met Bidault over de economische herstelplannen in verband met de plannen van Marshall.

Aan de krantenmensen zeide Bevin: „Ik kan jullie niets vertellen, dan wat er staat in het communiqué dat we gezamenlijk met de Fransen uitgegeven hebben."

Bevin en Bidault zullen Molotov op een geschikte plaats uitnodigen om met hen te confereren. Die bespreking zal dan plaats hebben in de week na Maandag 23 Juni.

Men verwacht dat hij na de cabinetszitting voor de kamer komt en dat daar ook de Hongaarse kwestie en de situatie in de Balkan besproken zal worden ((AP) 19.6).

MARIA-CONGRES.

In Ottawa heeft momenteel een groot internationaal Mariacongres plaats. Hedenochtend zal Z.H. de Paus een toespraak houden voor de congressisten. De rede van den Paus zal over de radio om half elf hedenochtend worden uitgezonden. Z.H. de Paus sprekend voor radio Vaticaan stad zal naar men weet te vertellen 20 minuten in het Frans spreken en acht minuten in het Engels (Ottawa, (AP) 19.6).

ONDERZOEK NAAR HET GEDRAG VAN DE REGERING IN LONDEN.

Gisteren verklaarde het lid van de Arbeids Partij in de tweede kamer, van der Goes van Naters, dat de Geer's proces de wenselijkheid had aangetoond naar een objectief parlementair onderzoek naar het gedrag van de Nederlandse regering te Londen. Hij stelde voor een commissie vast te stellen, uit zeven vertegenwoordigende politieke partijen uit de tweede kamer. Deze commissie zal dan een jaar na de benoeming een rapport moeten overleggen. (Aneta, 18.6).

KONING CAROL.

Een voornaam diplomatiek persoon in Rome vertelde, dat Rusland erop uit is om de vroegere koning Carol ertoe te bewegen naar Roemenië terug te keren. De grond van deze actie zou zijn een tegenwicht te hebben tegenover de Trumanpolitiek en om zodoende de Russische invloedssfeer in de Balkan te consolideren. Koning Carol deed afstand in het jaar 1940. Hij trad toen ten gunste van zijn zoon Michael af. Men meent dat Koning Carol momenteel in Brazilië verblijft (Rome, (AP) 18.6).

NOGMAALS KONING CAROL.

De secretaris van de ex koning van Roemenië melde in verband de geruchten uit Rome als zouden de Russen er bij koning Carol op aandringen om naar zijn land terug te keren, dat de koning totaal geen plannen heeft om Brazilië te verlaten. Het was trouwens ook voor de eerste keer, dat hij zulk nieuws hoorde (Rio de Janeiro, (AP) 18.6).

ECONOMISCHE OVEREENKOMST.

De AP-correspondent Joseph Dynan seint nog nader over de bijeenkomst tussen Engeland en Frankrijk, dat het cabinet een economische commissie instelde, die het schema zal opstellen waarna men zal werken voor een economische samenwerking tussen de staten in Europa. De overeenkomst van Duinkerken welke ook de goedkeuring kreeg van het cabinet voorziet in de mogelijkheid om op de nauwste wijze op economisch gebied samen te werken. Een zegsman van het cabinet deelde nog mede, dat Frankrijk samen met Engeland Rusland zal uitnodigen tot deelname aan het commissie-werk. Bidault en Bevin kwamen tot overeenstemming om een commissie samen te stellen door een conferentie te Parijs. Het Franse cabinet heeft zijn plannen onmiddellijk goedgekeurd en de zegsman van het Franse cabinet wist nog te vertellen dat de nieuwe commissie een commissie voor geheel Europa zal samengesteld worden naar de richtlijnen van het Franse plan. Nu is dit reconstructie plan voor geheel Europa in handen gegeven van verschillende technische adviseurs die onderdelen betreffende de verschillendep unten zoals verkeer, voedselvoorziening, electriciteit, staal, ijzer, machinerieën enz. moeten uitwerken.

Het nieuwe plan was reeds eerder in elkaar gezet in Génève (waarschijnlijk is bedoeld op de onlangs begonnen handelsconferentie in de vroegere volkenbond stad — Redactie). De zegsman legde nog verder uit, dat de commissie plannen zal uitwerken doch tegelijk ook voor de uitvoering ervan organisatorisch zal optreden.

Niemand vindt het echter nodig, dat deze commissie in verband met de opdracht een aparte status zou moeten hebben. Frankrijk heeft de vorige week reeds al Rusland gevraagd of het niet zijn ideeën over het plan Marshall bekend zou willen maken, maar Moskou gaf toen geen antwoord. Het cabinet van Frankrijk besliste dat Bidault spoedig naar Rome zal gaan om de rectificatie van de verdragen welke gebaseerd zijn op de overeenkomst van Duinkerken te ratificeren. Bevin en Bidault kwamen nog bijeen voordat het Franse cabinet vergaderde. Het comité voor buitenlandse zaken van de kamer heeft tot hoofd Marchel Cachin, een communist die aan Bidault verantwoording kwam vragen over zijn lopende diplomatieke zaken (Parijs, (AP) 18.6).

het nieuws van vandaag

Het blijft goede berichten stromen over de samenwerking tussen Engeland en Frankrijk, Bevin en Molotov zullen de volgende week Molotov misschien spreken, ze zullen hem uitnodigen „op geschikt terrein". De Engelse gezant in Moskou is reeds met Molotov aan het confereren. De beide ministers Bevin en Bidault schijnen dus toch met alle geweld Rusland mee te willen trekken, Waarom die ijver om Rusland mee te laten doen? Misschien geeft dat veel economische voordelen, daar Rusland nog wel het een en ander kan leveren zooals graan, dat weet Engeland, want gisteren nog vroeg het om graan uit Rusland tegen machines uit Engeland! De conferentie in Parijs is al reeds afgelopen en Bevin is al weer thuis, dat dit alles zoo vlug kan gaan komt om dat alles al lang reeds klaar was, Wat blijkt nu? De Verenigde landen hebben een handelsvergadering voor de volkeren uitgeschreven in Geneve (ook Nederland trok daar heen met een grote staf geleerden) en daar schijnt men duidelijk te hebben ingezien, dat het niet meer kan gaan op de oude basis, Europa mag niet om de paar uur een muur hebben, telkens maar grenzen, telkens maar weer tariefregelingen, men moet de zaak als één geheel zien, In Nederland moet men de groenten niet weggooien, terwijl er Beieren honger wordt geleden, en Beieren veel hout kan leveren voor de opbouw van de verwoeste steden en dorpen. Daar in Génève schijnt een groots plan opgemaakt te zijn vooral door de Franse economici, doch dan zóó, dat Amerika zal zorgen dat de zaak kan draaien,

Amerika is de geldschieter, Alleen voor een leger in Turkije moet dat land een 100 millioen dollar geven wil het een modern leger opbouwen.

Z.H. de Paus zal spreken tot Canada bij gelegenheid van het grote Mariacongres in de hoofdstad Ottawa, Canada is met zijn grote Franse inslag meer een katholiek land, De rede van den Paus kwam bij ons nog niet door.

De regering zeker ook niet tevreden over de gang van zaken vraagt om geen publicatie van het memorandum van de commissie generaal. Sjahrir komt in Batavia en vindt het werkelijk vreemd dat de Nederlanders pessimist zijn! Het blijkt dat de andere staten van de Verenigde Staten van Indonesië graag wat scherp gestelde vragen zouden willen zien aan de Republiek.

Er is nog iemand in Batavia de heer Schouten voorzitter van de anti's de antirevolutionairepartij. Hij wil wel weer meewerken met de regering, dus er kan een nieuw christelijk bewind komen, nu de partij van de arbeid met de resolutie, om het in termen van de Curaçaose politiek te zeggen „zich distancieerde"?

In de kamer vroeg men, om een parlementair onderzoek naar de gedragingen van de regering in Londen tijdens de oorlog, Dan toch geen parlementaire-commissie-onderzoek zooals we dat hadden in Febr. dat zou te vlug en te oppervlakkig werk zijn.

De regering van Londen kennen we door de huidige Gouverneur, door de vertegenwoordiger daar, door de ministers enz.

DANSEN.

De Argentijn Francisco Monsant kwam gisteren te Mexico City aan ter bestudering van de rituele dansen die in gebruik waren bij de Mexicaanse stammen. Hij zal zijn studie aanvangen in het Noordwesten van de staat Sonora (Mexico City, 18.6)

TERUG NAAR HET VADERLAND.

Een der avondbladen in Moskou heeft weer critiek op de emigratie van de zg. ontheemde personen. Men wijst erop dat verschillende personen waaronder Engelsen, Fransen, Belgen, Brazilianen, Argentijnen Canadezen voor werk worden vastgehouden. Het blad drukte twee brieven af van Russische burgers die worden vastgehouden in de Geallieerde zône's in Duitsland, uit welke brieven blijkt dat zij graag naar huis willen terugkeren (Moskou, (AP) 18.6).

Nieuws van Nederlands Indie

„Niet publiceren is beter dan publiceren" aldus de regering

Sjahrir is zo optimistisch dat hij het Nederlandse pessimisme niet begrijpt

RONDOM HET ADVIES VAN DE COMMISSIE GENERAAL.

De adviezen van de Commissie Generaal, West Borneo en Oost Indonesie zijn bij de Nederlandse regering binnengekomen. De inhoud wordt stilzwijgend bewaard gehouden daar de regering „in dit stadium het niet raadzaam acht iets te publiceren". Volgens berichten uit Batavia zouden de staten van West Borneo en Oost Indonesie bij de regering op aandringen, teneinde een einde te maken aan de onzekerheid omtrent de uitvoering van de overeenkomst van Linggadjati, door aan de republikeinen een aantal scherp geformuleerde vragen te stellen.

Beide regeringen wijzen op de moeilijkheden die beide landen tegemoet zien indien de onzekere situatie voortduurt. (Aneta, 18.6).

SJAHRIR BEGRIJPT HET NIET???

Sjahrir, die heden te Batavia arriveerde voor besprekingen over de situatie met vertegenwoordigers van de buitenlandse regeringen, verklaarde aan de pers dat hij in het huidige stadium geen reden voor oorlog zag en dat hij de Nederlandse pessimisme betreffende de republiek niet begreep. (Aneta, 18.6).

TEKST LINGGADJATI VOOR VEILIGHEIDSRAAD.

Nederland overhandigde aan de veiligheidsraad de tekst van de overeenkomst van Linggadjati met tien bijlagen bevattende correspondentie tussen Nederland en de republiek. (Aneta, 18.6).

HOUDING VAN DE ANTI-REVOLUTIONAIREN.

Jan Schouten, voorzitter van de antirevolutionaire partij in de tweede kamer, zeide gisteren te Batavia, dat zijn partij de Nederlandse regering zou steunen indien zij een besluit nam in overeenstemming met de behoeften dezes tijd en met verantwoordelijkheid voor de Indische volken voor de ogen. (Aneta, 18.6).

V.S. WENSEN EEN SNEL ECONOMISCH HERSTEL IN INDONESIË.

Naar **Elseviers Weekblad** verneemt, heeft men van Amerikaanse zijde:

„Deze week een schriftuur aan de Nederlandse regering overhandigd, waarin de V.S. officieel hun opvatting te kennen geven over de verdere ontwikkeling in Indië.

In dit stuk geven de V.S. uiting aan hun beduchtheid, dat nationalistische stromingen in Zuid-Oost-Azië een totalitair, en met name communistisch karakter krijgen. Het is zaak, deze gebieden te bewegen tot een politieke, economische, maar vooral levensbeschouwelijke oriëntering op de Westerse democratieën. Deze alleen beschikken over de materiële en geestelijke hulpmiddelen om de millioenenbevolking in die gebieden materiële en geestelijke welstand te verschaffen.

De V.S. juichen het politieke accoord van Linggadjati toe, maar laten er geen twijfel over bestaan, dat de logische consequentie van dit accoord een uitwerking is, die eindelijk in geheel Indië rust, rechtszekerheid, een deugdelijke valuta en herstel van het economisch leven brengt. Het is duidelijk, dat dit schriftuur tevens de voorwaarden omschrijft, waarop van de V.S. effectieve hulp voor de Indische opbouw kan worden verkregen".

Uitdrukkelijk wordt voorts gestipuleerd, „dat de V.S. zich wensen te onthouden van iedere bemoeienis met interne aangelegenheden van het Koninkrijk".

R.V.D.

DE MADOERESE BEWEGING.

Een medewerker van „Het Dagblad" (Batavia) meldde uit Soerabaja, dat de voornaamste grieven van de Madoerezen tegen de republiek zijn:

1e. de noodtoestand op Madoera, waarvan de volledige schuld aan de Javanen wordt geweten,

2e. het gebrek aan vrije meningsuiting,

3e. dat de leiding van de T.R.I. uitsluitend Javaans is en dat die op alle binnenkomende rijst beslag legt en die grotendeels te eigen bate verkoopt aan Chinese handelaren, waardoor de rijst weer naar Java wordt vervoerd,

4e. het gebrek aan medische verzorging en de onthouding van elke medicijn en

5e. de vrees van de godsdienstige groepen voor de sterker wordende communistische invloeden in de republiek.

De Madoerezen vinden thans, aldus deze medewerker, onderdak in de Madoerese wijken in Soerabaja, waar de woningtoestanden vaak erbarmelijk zijn, maar zij verkiezen dit boven het leven op Madoera dan wel in de Rode-Kruiskolonies, gezien de Madoerese trots.

De nieuw-aangekomenen zijn meest mannen, daar de overtocht gevaarlijk en vermoeiend is, aangezien de prauwen vaak worden beschoten door de T.R.I., waarna men dan zwemmende de wal moet zien te bereiken.

Diverse ooggetuigen verklaren volgens „Het Dagblad", dat op Madoera de langs de wegen gestorvenen als beesten, naakt, begraven worden, want zelfs de wikkeling in pisangbladen wordt door de T.R.I. niet toegestaan.

Verder noemen zij de voedseldistributie slecht, en indien een lid van de familie vlucht, is de rest van het gezin van distributie verstoken.

Vele T.R.I.-soldaten deserteren, vertellen deze zegslieden, aangezien de toestanden onhoudbaar zijn, zoals het onvoldoende voedsel en de onthouding van soldij.

De Dagblad-medewerker concludeert, dat de tegenstellingen tussen de Madoerezen en de Javanen zeer diep geworteld zijn, en dat de republiek vele tactische en psychologische fouten maakt.

Dit geluid kan men ook beluisteren in de moties, welke door de massa-vergadering zijn aangenomen, welke reeds in ons vorige weekoverzicht werd besproken.

R.V.D.

Drama rond Linggadjati

Voorzichtig was men in de pers, toen Linggadjati getekend werd. Voorzichtig was de kamer. Romme en van der Goes Naters hebben het een en ander eerst vast willen leggen door hun motie.

Voorzichtig ging de regering verder en zelf gingen de Ministers Beel en Jonkman eens hoogte nemen.

Voorzichtig was men in zijn uitlatingen zoals b.v. die van Minister Beel in zijn uitleg als zou de reis niet teleurstellend zijn geweest.

Men toonde geduld, men was gewaarschuwd, ziet maar eens wat de Maasbode schreef op 12 April. Men is in zijn beslissing heus niet over ijs van één nacht gegaan.

„Aanstonds na de machtiging tot ondertekening van Linggadjati hebben wij als onze overtuiging gegeven — een overtuiging die ongetwijfeld in zeer brede kring gedeeld wordt — dat de moeilijkheden nu pas voor goed zullen beginnen.

Dat bleek al aanstonds toen de regering van de republiek het voornemen te kennen gaf om vertegenwoordigers van haar te benoemen in het buitenland.

Wij vrezen, dat wij hier te doen hebben met een typisch voorbeeld van de methode, waarvan men zich aan Indonesische zijde in het vervolg zal bedienen om te trachten uit Linggadjati te halen... wat er niet in zit.

Ofschoon in artikel 15 van het basis-accoord uitdrukkelijk wordt gewaagd van „in afwachting van de tot standkoming der Verenigde Staten van Indonesië en dat Nederlands-Indonesische Unie" wilde men van Indonesische zijde, zonder de Verenigde Staten van Indonesië of de Nederlands-Indonesische Unie af te wachten, maar terstond tot een dergelijke benoeming van buitenlandse diplomaten overgaan en zich daarmee een souvereiniteit aanmeten, die de republiek nog in geen enkel opzicht bezat.

In de brief van 20 November 1946 aan Prof. Schermerhorn gaf Sjahrir van een opvatting te dezer zake blijk, die Dr. Van Mook aanleiding gaf tot een rechtzetting van het geval: een vertegenwoordiging in strict internationale zin zou eerst mogelijk zijn, nadat de Verenigde Staten van Indonesië tot stand zouden zijn gekomen.

Dat dit de laatste moeilijkheid wel niet zal zijn, zouden wij kunnen opmaken uit de opmerking van Sjahrir in zijn brief van 14 Februari 1947 aan de Commissie-Generaal, dat de verklaring van de Nederlandse regering zowel de positie als de betekenis van het basis-accoord niet alleen zou verzwakken maar zelfs zou wijzigen. Zij zou aan de uitleg van de overeenkomst, zoals te Linggadjati bereikt, te kort doen en de mogelijkheid vergroten van „misverstand omtrent alle artikelen in deze overeenkomst". Zij zou „afbreuk doen aan, zo niet geheel krachteloos maken hetgeen gezamenlijk werd opgebouwd en overeengekomen".

In het licht hiervan is het waarlijk niet overbodig aan de toekomstige onderhandelaars van Nederlandse zijde een stevige dosis toe te wensen aan scherp inzicht en de nodige vasthoudendheid" aldus de Maasbode.

Deze woorden zijn bezadigd. Zulk een artikel is veel meer waard, als de geweldige woorden die men soms gebruikte aan de kant van de tegenstanders van Linggadjati.

Nu men kan zeggen, redelijk geprobeerd te hebben wat de moderne tijd vraagt en het blijkt dat de weg die de regering bewandelde de juiste was voor wat de gebieden buiten de republiek betreft. (Natuurlijk voor zover het nu te beoordelen valt). De mentaliteit in de middens der republiek schijnt echter niet juist. Het is de taak van de pers dit goed te zeggen en we hopen dat de regering de wereld pers dat goed zal laten zien, opdat we niet reportage krijgen over deze ingewikkelde quaesties gelijk we die zagen in een blad als „Time".

Het is jammer, dubbel jammer dat daarom nu juist de regeringsvoorlichtingdienst zware critiek kreeg van de kant van de „Partij van de arbeid" als aansturend op oorlog.

De resolutie van de partij van de arbeid, van de communisten en het N.V.V. komen op het laatste ogenblik nog los, als wilde men morgen kunnen zeggen „Dat hebben we niet gewild". Men heeft de regeringsmethode wel moeten prijzen en men juichte de overeenkomst van Linggadjati toe, doch waarom nu breken met de regering als de mensen die er voor staan en er over kunnen oordelen nu zeggen, dat er met de Republiek niet te onderhandelen is en zich gauw terugtrekken?

Het is toch ook in te zien, dat het de plicht is voor de regering om zo mensen macht in handen geeft en men ziet in dat zij hun verplichtingen niet nakomen, ja zelfs niet willen nakomen om dan op te komen voor de millioenen waarover zij gesteld zijn, of moet men zich dan het lot van die mensen die onder de Republiek dan maar niet meer aantrekken en meewarig gaan zitten hoofdschudden en morgen zeggen „We hadden het toch zo goed bedoeld, het is toch zo slecht uitgekomen?" Gemakkelijk is het nu te beweren."

Maar men had met deze mensen niet in zee moeten gaan". Deze bewering staat nog los van de feiten waar we nu practisch voorstaan, en al lijkt het een bewijs, al gaat het er werkelijk op lijken, dat dit zo niet had moeten gebeuren, daarom is dit nog geen direct bewijs.

Het is beter om de quaestie „Had men de overeenkomst van Linggadjati moeten sluiten, deed men het met voldoende garantie", even te laten rusten en zich te bezinnen op wat nu te doen staat.

Nu staat vast, als we de berichten niet té veel vooruitlopen dat er niet gebouwd kan worden op het woord van de vertegenwoordigers van de Republiek, de zaak is dus nu, „Wat valt er te doen voor de velen die onder die republiek vallen, aan wie we meenden een schone toekomst te geven doch voor wier toekomst met recht gevreesd kan worden".

De mensen die tegen Linggadjati zijn geven hoop op van hun liefde voor het volk van Indonesië, ze hebben dan de regering ook nu te steunen in deze uiterst moeilijke omstandigheden.

Een andere quaestie is of zij nu ook recht kunnen eisen om hun stem dan voor de toekomst althans vertegenwoordigd te zien in het cabinet.

CURAÇAO

NIET ALLEEN OP CURAÇAO

Woningnood.

Ten gevolge van de oorlog is zelfs in het niet gebombardeerde Amerika de woningnood schrikbarend gestegen. In December 1945 kondigde president Truman een bouwplan aan, waarbij aan het einde van 1947 niet minder dan 2.700.000 woningen zouden worden afgeleverd. Van dit programma is tot nu toe evenwel niet meer dan een derde verwezenlijkt. De reden hiervan is, dat de bouwkosten, ten gevolge van de hogere arbeidslonen en hoge materiaalprijzen, zózeer gestegen zijn, dat vele gezinnen liever bij elkaar gaan inwonen, dan nieuwe huizen te kopen.

Dit heeft tot gevolg gehad, dat de bouwers geen haast hebben gemaakt. Een huis, dat in 1941 acht duizend dollar kostte, wordt thans voor het dubbele verkocht. Het hout voor vloeren kostte in 1939 slechts 118 dollar per duizend vierkante voet, thans is de prijs gestegen tot 260 dollar! Bakstenen kostten 13 dollar per duizend stuks in 1939, thans 25½ dollar. De kosten van windschermen, jaloezieën, gordijnen en tal van andere onderdelen zijn gestegen tot 300 percent van de vooroorlogse prijzen.

SHELL-NIEUWS.

Productie van plastic.

Naar wij vernemen hebben de moeilijkheden, welke op het ogenblik bestaan in de plastic-industrie door de vordering van het Engelse concern de Imperial Chemical Industries, om de productie van plastics volgens Duitse octrooien stop te zetten, als zijnde in strijd met octrooien van de Imperial Chemical, slechts betrekking op een onbelangrijk deel van de Nederlandse plastic-industrie.

De plannen van de Bataafse Petroleum Mij., die wij kortgeleden publiceerden, alsmede de productie van de Internationale Kunststoffenindustrie te Voorschoten, lopen door de Engelse eis geen enkel gevaar.

IMMIGRATIE.

Wij menen evenwel te mogen aanbevelen, alles in het werk te stellen om de geimmigreerde personen zo intens mogelijk met de inheemse bevolking te versmelten en dit proces zal o.i. belangrijk kunnen worden bevorderd door de verkrijging van het staatsburgerschap voor hen, wier immigratie eenmaal is toegestaan, gemakkelijker te maken.

Hiermede zal voor het bedrijfsleven tegelijkertijd worden bereikt, dat betrokkenen het actief en passief kiesrecht verkrijgen voor de Kamers van Koophandel, waardoor deze een veel vollediger vertegenwoordiging worden van het gehele bedrijfsleven dan tot dusverre. Zoals de Verenigde Staten van Noord-Amerika een smeltkroes zijn voor alle volkeren der wereld, zou deze eilandengroep dit kunnen zijn in het klein. Men zou zich daarbij misschien met vrucht kunnen inspireren op de methode, welke men in de Verenigde Staten toepast om de nieuw geimmigreerden ook psychologisch het besef hunner nieuwe nationaliteit bij te brengen. (Rapport Goudriaan en Dresden)

EXAMENTERREIN.

Het schijnt dat de van Lennep straat zich er buitengewoon goed voor leent om er examen af te leggen ter behaling van een rijbewijs. Iedere Woensdag en Zaterdag ziet men zenuwachtige autorijders en autorijdsters deze straat op en af rijden. Een gevolg is echter dat deze straat door al dat gebruik zo glad wordt, dat men er glijbaan zou kunnen spelen. Verschillende bewoners van die straat kwamen reeds op een weinig zachtzinnige wijze in aanraking met Moeder aarde.

CURAÇAO EN BRAZILIË.

Uit de jaarverslagen over 1946 blijkt volgens Aneta dat Curaçao de grootste leverancier was van olie voor de republiek Brazilië. Curaçao leverde 11.705.000 barrels voor Brazilië, wat gelijk staat aan 71% van de in Brazilië ingevoerde olie.

BEZOEK.

De Heer Roy Smith vertegenwoordiger van verschillende verzekeringsmaatschappijen zoals de Liverpool London Globe en de Royal-Central Ass. Comp. bezoekt momenteel ons eiland.

SCHEEPSBERICHTEN.

18 Juni 1947.

Knut Bakke van Gothenburg; Kralendijk naar Las Piedras; Nero naar Kralendijk; Constancia van Houston; Knut Bakke naar Barranquilla.

WATERVOORZIENING.

De watervoorziening aan de schepen in de haven was een punt van critiek in de verschillende stukken, die er de laatste tijd over het watervoorzieningsprobleem op Curaçao en de andere eilanden verschenen.

In een van de stukken zagen we zelfs, hoe men de goede naam van onze haven er bij haalde en er op wees, dat die goede naam door slechte voorziening werkelijk gevaar liep.

Het verwondert ons wel even dat deze quaestie nog niet afdoende is opgelost daar toch reeds het Bestuur toch reeds in de memorie van antwoord op de begroting van het jaar 1939 schrijft:

„Het Bestuur acht het dringend noodzakelijk de rechtstreekse levering door het gouvernement van water aan de scheepvaart te handhaven met het oog op de zekerheid omtrent de qualiteit van het te leveren water en de waarborg van een redelijke prijs welke daaruit voortvloeit.

Het havenbelang is daarmede ten zeerste gebaat. Het verwondert een beetje deze woorden te lezen neergeschreven in het jaar 1939, terwijl toch de quaestie nu nog niet opgelost lijkt.

K.L.M.

De K.L.M. zond ons 2 reclameborden waarbij de K.L.M. ons uitnodigt het Caraïbisch gebied met de vliegtuigen van de KLM te bereizen. Het reclamebord is artistiek uitgevoerd en zal zeker aan het doel beantwoorden.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1959
2e prijs	10212
3e prijs	348
4e prijs	4623

PHYSIEKE TOESTAND NEDERLANDSE ANTILLEN.

De kracht van een volk is het volk zelf: het aantal en de qualiteit van zijn leden in physiek, zedelijk en geestelijk opzicht.

Physieke toestand.

Het sterftecijfer van het gebiedsdeel Curaçao van 10.7 per 1000 inwoners over het jaar 1943, steekt zeer gunstig af tegenover die der omgeving: Venezuela 18.6; Chili 24.6; Philippijnen 18.8; enz. Zie tabel „Nota van toelichting op de uitbreidingsplannen 1945" van Ir. J. F. Groote, blz. 32 (de gegevens van Venezuela enz. hebben betrekking op het jaar 1938).

De cijfers per eiland lopen evenwel vrij sterk uiteen, evenals die voor de zuigelingensterfte — zie onderstaande tabellen over het jaar 1944.

	sterftecijfer per 1000 inwoners	zuigelingensterfte per 1000 levend geborenen
Curaçao	8,8	49,6
Aruba	6,9	66,7
Bonaire	12,4	72,4
Sint Maarten	21,3	80
Sint Eustatius	13,7	—
Saba	9,2	—
Totaal	8,6	56

Ter vergelijking (ontleend aan W. M. Macmillan, Warning from the West Indies, blz. 116, 117):

Jaar 1932

	sterftecijfer per 1000 inwoners	zuigelingensterfte per 1000 levend geborenen
Navis	12,3	—
Montserrat	15,3	—
St. Kitts	27,5	167
Trinidad	19,6 (1933)	113
S. Fernando	—	138

De gezondheidstoestand is over het algemeen zeer goed te noemen, behalve het nog vrij veelvuldig voorkomen van dysenterie. Bovendien vernamen wij hier en daar klachten over a-vitaminose als gevolg van een tekort aan verse groente en verse fruit en van een zekere lichaamszwakte als gevolg van een onvoldoende voeding met dierlijke eiwitten.

Beide punten wijzen op de wenselijkheid om de verbouw van groente en de veeteelt op deze eilanden uit te breiden.

Ter beperking van de voorkomende dysenteriegevallen achten wij verbetering van de riolering zeer gewenst.

Op de Bovenwinden is de gezondheidstoestand minder gunstig. Met name op Saba kan men de gevolgen waarnemen van de inteelt onder de blanke bevolking.

Wij adviseren, om den gouvernementsgeneesheer op elk dezer drie eilanden op te dragen de gehele bevolking medisch en anthropologisch te onderzoeken.

Het schema voor een dergelijk onderzoek ware op te stellen in overleg met een of meer Nederlandse specialisten op dit gebied. (Rapport Goudriaan en Dresden)

FONDSVORMING:

De politiek van fondsvorming wordt over het algemeen geprezen, men moet in betere tijd zien te sparen voor de dag van morgen en eventuele noden, die plotseling opkomen het hoofd weten te bieden.

In de memorie van antwoord op de tweede suppletoire begroting van het jaar 1939 schreef het Bestuur over fondsvorming het volgende: „Het Bestuur bestudeert de mogelijkheid om een gedeelte van 's Landsmiddelen, die volgens de bestaande bepalingen alleen kunnen worden uitgegeven in het dienstjaar waarin zij zijn ontvangen, in volgende jaren te besteden, zodat de daarvoor benodigde plannen zonder overhaasting kunnen worden voorbereid en uitgevoerd. Nadat het antwoord op dit vraagpunt bekend is, zal het Bestuur overwegen of de vorming van een Welvaartfonds en Bouwfonds wenselijk moet worden geacht. Rekening dient hierbij evenwel te worden gehouden met de omstandigheid dat de vereiste reservering voor het Pensioenfonds nog lang niet is bereikt". Men ziet hier een politiek van veel moeilijkheden. Eerst moet dit nog gebeuren en dan dit en dan zullen we wel eens overgaan om er over na te denken. Dat is mijl om zeven.

Waarom toch heerste er toen die bijna angst te noemen voorzichtigheid om over te gaan tot het maken van fondsen?

Er was een niet altijd begrijpelijke lijn in onze financiële politiek. Een fondsvorming tot het bouwen van huizen is alleen dan maar verantwoord als men nu onmiddellijk of de materialen niet kan krijgen of als men zeker zou weten dat er op kort termijn een prijsdaling in de bouwmaterialen zou intreden daar de onmiddellijke nood op Curaçao nog bijna tragisch groot is. De zeer grote woningnood die er heerst was voor ons dan ook een rede om slagzinnen te maken als „Geen brug wel huizen".

Natuurlijk is hier niet alleen een taak voor het Gouvernement, doch zeer zeker ook voor de particulieren. Er moet nu gebouwd worden.

In dit verband is het van belang te lezen wat de Staten in hun voorlopig verslag schreven bij het ontwerp tot oprichting van een bouwfonds.

„Met de indiening van het onderhavige ontwerp, waaruit een begrip voor meer moderne opvattingen spreekt, is het Bestuur tegemoet gekomen aan een der desiderata der Staten, waarvoor men gaarne zijn waardeering uitspreekt, evenals voor de wijze, waarop de verordening is opgesteld. Dat daarbij meer in details getreden is dan gebruikelijk en strikt noodig, kan, daar het hier een geheel nieuwe instelling is, toch gewenscht zijn en werd dan ook niet als een bezwaar gezien.

De wijze waarop het algemeen bouwfonds thans wordt ingesteld zal behalve verlichting van de administratie en van den begrootingsarbeid, ook een duidelijk beeld geven van de bedrijfsresultaten. Wellicht zal het later mogelijk zijn, dit fonds, dat ingesteld is als een administratief lichaam, een meer zelfstandig karakter te geven. In dit verband rees de vraag of de tijd nu niet is gekomen om een of meer verouderde en stroeve comptabiliteitsbepalingen te herzien. Dat de instelling van het fonds slechts langs den weg van abnormale wetgeving mogelijk wordt gemaakt t.w. door met behulp van art. 32 van de Curaçaosche Staatsregeling de comptabiliteitsbepalingen te herzien, is op zijn zachtst gesproken weinig elegant. De te verwachten spoedige reorganisatie van de staatsordening alhier, waarbij zelfstandig bestuur wordt ingevoerd, zal ook op dit punt ingrijpende veranderingen moeten brengen. Doch reeds nu zal het beheer van het fonds zoodanig kunnen worden ingericht, dat met de nieuwere ideeen rekening wordt gehouden. Het is mede om deze reden, en ook met het oog op de in behandeling zijnde uitbreidingsplan en het voornemen tot intensievere volkswoningbouw, dat voorgesteld wordt de commissie van bijstand te doen vervallen, doch het beginsel van bijstand over te nemen bij het beheer door de instelling van commissie van beheer, samengesteld uit den Directeur van het Departement Openbare Werken, het Hoofd van het Departement Sociale en Economische Zaken en 3 op voordracht van de Staten door den Gouverneur tebenoemen leden, waardoor ook een vlottere samenwerking met de volksvertegenwoordiging zal worden verkregen.

Van deze gelegenheid wenschten vele leden gebruik te maken om de instelling van andere fondsen en gouvernementsbedrijven te bepleiten, b.v. een wegenfonds, een gouvernements electriciteits bedrijf en de hervorming van den watervoorzieningsdienst en den telefoondienst als economische bedrijven.

Het heeft bevredigd geschonken, dat het Bestuur getracht heeft in dit ontwerp in vollen omvang rekening te houden met de instelling van zelfstandige bestuursressorten, terwijl het de aandacht getrokken heeft, dat getracht is de juridische formulering bondig te houden en kunnen voordoen. Deze uitzondering vond algemeen bijval.

Naast deze waardeering werden toch eenige bezwaren naar voren gebracht bij de bespreking van de artikelen. Vele leden merkten op, dat indertijd op de indiening van een ontwerp als het onderhavige is aangedrongen, doch dat daarbij niet de gedachte heeft voorgezeten alle gebouwen van het gouvernement in te brengen. De meesten zijn immers vele jaren terug gebouwd à fonds perdu. De gemeenschap zou thans derhalve belast worden met fictieve huren voor gebouwen, welke reeds lang betaald zijn. Andere leden waren van oordeel, dat het bouwfonds inderdaad een algemeen bouwfonds moet zijn, waarin dus alle gebouwen op het moment van de instelling moeten worden gebracht. De door de vorige leden bedoelde gebouwen zouden tegen een geringe boekwaarde, gelijkstaande aan de onderhoudskosten, ingebracht kunnen worden, merkten zij op.

Gevraagd werd, of het Bestuur reds nu kan opgeven, welke gebouwen nog voor inbrenging in het fonds in aanmerking komen, na instelling van zelfstandige bestuursressorten, waarbij elk eiland zijn eigen gebouwen krijgt".

Nieuws van overal

VLIEGONGELUK.

De Pan American Clipper is op weg van Karachi naar Istanboel neergestort in de buurt van het Oosten van Syrië. Er zijn minstens twaalf doden te betreuren (New York, (AP) 19.6).

BANKPERSONEEL IN STAKING.

Toen op de laatste minuut het toch nog niet gelukte, om een accoord te bereiken, ging al het bankpersoneel in Frankrijk in staking uitgezonderd de bedienden van de Franse Bank (Parijs, (AP) 19.6).

DE NICOLA.

Uit Rome bericht men, dat de Nicola om gezondheidsredenen niet aan kan blijven. Hij vindt het voor het land niet verantwoord. Er gingen nog verschillende leiders van de partijen naar hem toe, om toch van zijn beslissing af te zien en zijn aanvraag om te mogen aftreden in te trekken (Rome, (AP) 19.6).

RADIO LIBERTADOR.

Gisteren is de radio van Caracas weer lustig gaan draaien tot genoegen van de liefhebbers op Curaçao. Naar verluidt zijn de wensen der stakers ingewilligd.

ACCOORD BEREIKT?

De assistent voor arbeid John W. Gibson deelde mee, dat na conferentie met de drie zeelieden vakbonden en 39 rederijen een accoord bereikt is voor de zeelieden, die aan de Atlantische kust en de golf van Mexico in staking waren gegaan, het accoord werd bereikt op een verhoging van 5% voor 110.000 zeelieden. Het moet nog bevestigd worden (New York, (AP) 19.6).

CEYLON.

De gouverneur van Ceylon sir Henry Moore maakte bekend, dat er stappen zullen worden gedaan om aan Ceylon de status te geven van een dominion. In de kamer er over ondervraagd bevestigde de secretaris voor koloniën Arthur Creeches Jones deze berichten, inderdaad zal aan Ceylon de status van dominion gegeven worden (Londen, (AP) 20.6)

MOLOTOV GEPOLST.

Gisteravond vroeg de Engelse gezant een onderhoud met Molotov om met hem over de plannen van Marshall te spreken (Moskou, (AP) 18.6).

WEEK UIT.

De Gezant van Hongarije bij de regering van Tsjecho Slowakije week uit naar Zwitserland en nam ontslag. Hij wenst niet naar zijn vaderland terug te keren. De nieuwe communistische regering in Budapest heeft nog niet de naam van de opvolger bekend gemaakt (Praag, (AP) 18.6).

MONSEIGNEUR MONTES DE ROCA.

Het stoffelijk overschot van Monseigneur Montes de Roca, vroeger Bisschop van Valencia, die zich in een Karthuisers had teruggetrokken, is plechtig naar Venezuela overgebracht. Tijdens de oorlog was Mons. Montes de Roca het slachtoffer van een razzia der Duitsers.

Gelijk wij reeds eerder mededeelden hadden er in Rome in tegenwoordigheid van verschillende Kardinalen en gezanten geaccrediteerd bij de H. Stoel rouwplechtigheden plaats. De Venezolaanse regering droeg zorg voor de plechtige overtocht.

MARSHALLS PLAN.

Ambassadeur Loudon deelde het ministerie van buitenlandse zaken van Amerika mede, dat Nederland „met grote belangstelling en waardering" kennis nam van het plan van Minister Marshall voor een Europese economische samenwerking.

De ambassadeur verklaarde dat Nederland met Belgie en Luxemburg door de tolunie reeds bewijs leverden van de wens om gezonde economische verhoudingen in Europa en scheppen en „bereid zijn elke andere suggestie ten bate van het herstel van Europa te overwegen".

De Nederlandse regering heeft het vraagstuk reeds in studie zoals blijkt uit het memorandum over Duitsland van 14 Januari jl. De Nederlandse regering hoopt binnenkort het resultaat van de studies aan alle Europese landen en de Amerikaanse regering mede te delen. (Aneta, 18.6).

HET LEGER DER TURKEN.

De chef van de militaire missie der Amerikanen in Turkije meent dat er een honderd millioen dollar nodig zijn om een modern leger in Turkije op te bouwen, het leger is wel sterk aan mankracht, doch zwak wat de uitrusting betreft (AP) 18.6).

GESNAPT.

De dochter van de millionair de hertog van Bedford Lady Dafn Russel is beboet met 1400 pond, daar zij de geldregeling niet na is gekomen (Londen, (AP) 18.6)

LAKE SUCCESS.

De vijf groten stonden weer tegenover een aanval van de kleine naties toen de Australische vertegenwoordiger in de vergadering over de oprichting van de wereld politiemacht de heer Hodgson uit liet komen, dat de plannen van de grote vijf toch véél te vaag zijn. Hij had de leiding in het debat en eist dat men die plannen, maar naar de commissie zou terugsturen. De Amerikaanse vertegenwoordiger Herschel Johnson lichtte echter de zaak toe door er op te wijzen, dat de militaire stad commissie de plannen verder uitwerkt. De vergadering gaat later door, waarschijnlijk Vrijdagmiddag (Lake Success, (AP) 18.6).

MEVR. PERON RAAKT VERMOEID.

Mevr. Peron heeft de laatste dagen in een hotel moeten doorbrengen en verschillende bezoeken moeten aflasten, daar zij oververmoeid raakte. Er staat nog een bezoek aan de stad Sevilla op het programma.

Van de vroege ochten staan er reeds véél mensen voor haar hotel om haar toe te juichen. Men bracht haar een verschillende eerbetuigen, zoo ook kwam een commissie haar een afbeelding aanbieden van de H. Maagd en werd zij benoemd tot eerelid van de congregatie van de H. Maagd van Sevilla (Sevilla, (AP) 18.6).

Mevr. Peron kwam per vliegtuig te Compostella aan, ze zal twee dagen in het Noorden van Spanje verblijven (Santiago de Compostella, (AP) 19.6).

DE RENNEN IN ASCOT.

Er waren bij de rennen in Ascot 100.000 toeschouwers. De koninklijke familie was aanwezig. Het regende tijdens de rennen. Het paard „Master Vote" won de wedstrijd. Het werd bereden door Tommy Sidebotham, een jockey van 18 jaar die juist uit het hospitaal kwam, daar hij een ongeluk had gekregen bij het paarden rijden. De tweede prijs was voor „Whitehall", No. 3 werd „Adtirals Yarn" (Ascot, (AP) 18.6).

SCHEEPVAART.

Een Chileense lijn kondigt een nieuwe maandelijkse verbinding tussen New Orleans en de Chileense haven. Men opent de lijn op 15 Juli met het 5000 ton metende stoomschip „Trivia" (New York, (AP) 18.6).

HANDELSCONFERENTIE.

De handelsconferentie uitgaande van de Verenigde landen nu in vergadering bijeen in de stad Génève, deelde mede dat de beide landen Chili en Cuba een onderhoud vergadering hebben gehouden over de handelstarieven (Génève, (AP) 18.6).

UIT BELGRADO.

Een volksgerechts of in de plaats Osijek veroordeelde de leider van de Ustashi Chieulo Kral ter dood, daar hij tijdens de oorlog verschillende honderde Serben ter dood gebracht zou hebben.

Ook wordt hem ten laste gezet dat hij strafexpedities heeft gehouden tegen Serben en Joden, terwijl hij hen dwong om van de orthodoxe kerk naar de katholieke kerk over te gaan (Belgrado, (AP) 18.6).

HONGARIJE.

De Geallieerde controle commissie had een onderhoud met de Rus Luitenant-Generaal V. P. Sviridov over de Hongaarse quaestie. De generaal verklaarde, dat de Russen niets hadden uit te staan met de regeringsverandering in Hongarije. Toen hij ondervraagd door Briggen George Weems, het Noordamerikaanse lid in deze commissie of de Russen geen invloed hadden uitgeoefend in de vorming van de nieuwe regering in Hongarije, ontkende hij dit volkomen. Franc Nagy werd niet als Premier afgezet onder communistische drang. Het lid Weems, die het hoofd is van de militaire commissie van de Amerikanen, zeide dat het rapport van de nieuwe Premier van Hongarije Lajos Dinnys, die op direct bevel van Luitenant-Generaal Sviridov tot Premier is aangesteld niet in de commissie zou behandelen. Tijdens de zitting was Generaal Sviridov ook niet genegen en de Britten Amerikanen de stukken van de Russen te overhandigen. Zij hadden die stukken gekregen van de vroegere secretaris generaal ener Hongaarse partij Bela Kovaks genaamd. Het zou bezwarend materiaal bevatten tegen Franc Nagy en tegen de vroegere leider in de kamer Bela Varga, die samen een complot zouden hebben opgesteld tegen de Hongaare republiek. (Boedapest, (AP) 18.6).

OVERAL HETZELFDE.

Dollartekort in West-Europa.

„In het Juni-overzicht van de National City Bank of New York wordt een beschouwing gewijd aan het dollar-tekort van de West-Europese landen en aan het hieraan gekoppelde vermoeden, dat de V.S. rekening moet houden met een nieuwe na-oorlogse crisis, indien zij niet bereid zouden zijn de invoer van de buitenlandse staten te financieren.

In het overzicht wordt o.m. opgemerkt, dat men thans algemeen van mening is, dat het hoogtepunt van de na-oorlogse boom-periode, voorbij is en dat men niet kan verwachten, dat de uitvoer zich zal handhaven op het buitengewoon hoge niveau van Maart jl., tenzij de invoer aanzienlijk stijgt. Het overzicht wijst er op, dat 10 à 15% van de in de V.S. geproduceerde goederen worden uitgevoerd, zodat de uitvoer een belangrijke rol speelt voor het Amerikaanse bedrijfsleven."

Wat doet de Reclassering?

erk, dat iders steun verdient. Ter gelegenheid van de Zaterdag j.l. gehouden reclasseringsdag heeft Zijne Exc. de Minister van Justitie, Mr. J. H. van Maarseveen, Zondag 1 Juni een radioredevoering gehouden. Hoewel bij het verschijnen van dit nummer van „Commentaar" de reclasseringsdag reeds achter de rug is, drukken wij deze redevoering nog af, omdat het belang van niet tot de reclasseringsdag beperkt blijft, evenmin als het belang van het reclasseringswerk aan deze ene dag gebonden is. De Minister spark als volgt:

Zoals dit ook vóór de oorlog gebeurde, organiseren de gezamenlijke reclasseringsinstellingen sinds de bevrijding elk jaar een reclasseringsdag, waarop de bevolking van het gehele Nederlandse Volk wordt gevraagd voor de reclasseringsarbeid. Eén dag per jaar treedt aldus het werk dezer instellingen voor het voetlicht van de publieke belangstelling en wordt door middel van woord en geschrift, door pers en radio, met spandoeken en reclame-affiches getracht het Nederlandse Volk te betrekken in het moeilijke werk de reclassering.

Particuliere strijd tegen de misdaad.

De reclassering is een onderdeel van de strijd tegen de misdaad en wel een onderdeel, dat aan het particulier initiatief is toevertrouwd. Juist in een tijd als deze, waarin de misdadigheid sterk is toegenomen, is de reclassering van ongewoon grote betekenis. Bij deze sterk gestegen misdadigheid doel ik niet op de genaamde politieke delinquenten. Met hen laten de gewone reclasserings-instellingen zich namelijk niet in. Ik heb slechts het oog op de gewone misdadigers, welke wij ook vóór de oorlog kenden, maar die thans abnormale afmetingen heeft aangenomen.

Indien wij ons op dit verschijnsel bezinnen, moeten wij tot deze conclusie komen: Vele mensen, die in gelukkiger tijden niet tot misdaad zouden zijn vervallen, worden nu het slachtoffer van hun eigen zwakheid, die niet opgewassen is tegen de door de oorlog geheel ontwrichte maatschappelijke verhoudingen. Zo bezien is er deernis in ons hart opkomen met onze zwakkere, maar geschien ook ongelukkiger medemensen.

„Nood leert bidden" zegt een oud spreekwoord. Maar men kan er aan toevoegen: „Nood leert ook stelen". En niet stelen alleen, maar nog een reeks van andere onmaatschappelijke gedragingen meer. En naast de nood in stoffelijk opzicht is er de geestelijke nood. Als direct of indirect gevolg van de oorlog is het moreel besef verzwakt, de arbeidslust verminderd, de genotzucht toegenomen, de huwelijksband verslapt of verbroken. Zij, die door hun maatschappelijke positie voor vele medeburgers de toon aangeven, missen niet zelden het besef, dat zij door woord en voorbeeld regelrecht op ons volk kunnen en moeten inwerken; dat zij geroepen zijn met woord en daad richting te stelling te nemen tegen het zedenbederf en al wat het zedenbederf in de hand werkt; dat zij een voorbeeld moeten geven in gehoorzaamheid aan de wet.

De strijd tegen de misdaad is niet alleen aan de reclasseringsinstellingen voorbehouden, zij is een zaak van geheel ons volk. Zij is een taak van de journalisten en van de litteratoren; zij is een zaak van het toneel en de film; zij is een zaak van de werkgevers en arbeidersorganisaties; zij ligt op het terrein der jeugdbeweging. Zij vereist een gemeenschappelijke krachtsinspanning van de enkelingen, van de gezinnen, van de maatschappelijke en kerkelijke organisaties.

Taak der overheid.

Slechts indien men tot die krachtsinspanning bereid is, kan ook de Regering haar initiatieven vruchtbaar maken. De taak der Overheid bij de bestrijding van de misdaad wordt veelal te uitsluitend gezien in het beeld van de politiebureaux, de gerechtsgebouwen en de gevangenissen. Veel belangrijker is het voorkomen van de misdaad. Ook hier slaat de Overheid nieuwe wegen in. Behalve door haar algemene sociale politiek tracht zij de directe oorzaken van de misdaad aan te tasten door een meer doeltreffende bescherming van het kind, waarop volksvertegenwoordiging en Regering als om strijd hun aandacht concentreren; door nieuwe inwording zijnde maatregelen ter verheffing van het asociale gezin, die troebele bon van misdaad, zwarte handel en prostitutie; door maatregelen ter bescherming van het huwelijk en door versteviging van de verplichtingen, die uit het huwelijk voortspruiten. Maar ook de strafmaatregelen, die op de misdadiger worden toegepast, worden in een nieuw licht bezien.

De misdadiger wordt uit de geestdodende cel gehaald en aan werk gezet.

Daarbij zit tweeërlei oogmerk voor: op de eerste plaats hen, die dit nodig hebben, aan regelmatige arbeid te gewennen; op de tweede plaats hun de nodige vakbekwaamheid bij te brengen. Aldus zal de gestrafte na afloop van zijn straftijd niet als een afgestompt wezen, maar als een nuttig en bruikbaar mens in de maatschappij terugkeren.

Die terugkeer in de maatschappij wordt voorbereid door de reclassering. Zij begint met gevangenisbezoek, de oudste vorm van reclassering. Dit bezoek is niet alleen dienstig om de gevangene tot een beter mens te maken, maar tevens om het contact met de vrije maatschappij te handhaven.

Vele ingeslotenen maken zich zorg over hun gezinnen en hun echtgenoten; de bezoeker bekommert zich om deze moeilijkheden en wendt zijn invloed ten goede aan

De bezoeker werkt verder mede aan het opstellen van een reclasseringsplan voor de gevangene na zijn terugkeer in de vrije maatschappij. Allereerst zal nagegaan moeten worden of de man in zijn oud milieu kan terugkeren. Is deze terugkeer niet mogelijk, dan moet voor nieuwe huisvesting gezorgd worden. Voorts moet de ontslagen gevangene zo mogelijk dadelijk in het arbeidsproces worden ingeschakeld. Vele weerstanden moeten hierbij dikwijls overwonnen worden.

Met deze laatste bemoeiingen zijn wij op een tweede terrein van de reclasseringsarbeid aangeland: de nazorg. De nazorg ontfermt zich over iedere ontslagen gevangene door in enigerlei vorm de steun of de leiding van de reclassering wenst. De nazorg is veelal een voortzetting van de bemoeiingen van de bezoeker met ingeslotenen of hun gezinnen. De vertrouwelijke band, welke reeds was gelegd tijdens de gevangenschap, vindt zó zijn bekroning in de steun bij het overwinnen van de moeilijkheden, welke bij de terugkeer in de vrije maatschappij worden ondervonden.

Toezicht der reclassering.

Nauw verband met de nazorg houdt een derde vorm van werkzaamheden; het toezicht dat aan de reclassering kan worden opgedragen over een voorwaardelijk veroordeelde of een voorwaardelijk uit de gevangenis in vrijheid gestelde.

De strafwet maakt het mogelijk, dat een straf — of een gedeelte daarvan — niet word geëxecuteerd, wanneer een veroordeelde zich gedurende een proeftijd gedraagt naar de aanwijzingen van een reclasseringsinstelling. Voor deze ondertoezichtstelling komen uiteraard alleen reclassabel geachte personen in aanmerking. Vandaar, dat de reclassering zich reeds vóór de veroordeling met de van misdrijf verdachte inlaat. Nog vóórdat de schuldige zijn straf heft, komt de reclassering dus in actie.

Zij verzamelt de gegevens omtrent de persoon van de dader, zijn verleden, zijn huiselijke, maatschappelijke en economische omstandigheden; zij tracht de drijfveren, welke de man tot zijn misgreep brachten bloot te leggen en te verklaren, en — wat zeer belangrijk is — zij geeft haar indruk weer over de reclassabiliteit van de verdachte, zijn kansen om weer in het goede spoor terug te komen en zich opnieuw als goed burger te gedragen.

Deze inlichtingen van de reclassering zijn voor de rechter onmisbaar geworden om een zo juist en doeltreffend mogelijk vonnis te kunnen wijzen.

Dit is een terrein, waarop de reclassering bij uitstek gunstige resultaten kan bereiken. Resultaten, welke niet enkel van betekenis zijn voor de betrokken onder toezicht gestelde en diens gezin, doch voor de gehele samenleving. De tijd ontbreekt, mij hier dieper op in te gaan. Door toegewijde toezichthouders, voor wie geen moeite teveel is om de onder hun toezicht gestelden in het juiste spoor te brengen, wordt op dit terrein voortreffelijk werk gedaan waarvoor men niet genoeg waardering kan hebben.

Tenslotte kan nog een vierde terrein van werkzaamheden in dit verband onderscheiden worden. De overheid vraagt de reclassering, haar een advies uit te brengen over de vraag, of een gevangene voor een voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking komt. Gelijktijdig met een gunstig advies moet dan een reclasseringsplan worden opgemaakt.

Met de aldus geschetste werkzaamheden is geenszins het gehele terrein der reclassering beschreven. Ik heb slechts enkele lijnen willen aangeven om aan te tonen, welke een nuttig en menslievend werk de reclassering verricht.

Vele hulpmiddelen nodig.

Bij dat werk moet de reclassering rekening kunnen houden met de grote verscheidenheid, die de in aanmerking komende personen vertonen in karakter en aanleg, in milieu en omstandigheden, in werklust en vakbekwaamheid, in vatbaarheid voor geestelijke en zedelijke hulp. Daartoe heeft de reclassering behoefte aan consultatiebureau's, doorgangshuizen, werkkampen, bureau's voor beroepskeuze, voorlichting door psychiaters, enzovoort.

Maar bovenal heeft de reclassering behoefte aan haar opbouwend werk de voortdurende actieve, morele en materiële steun van ons volk nodig.

Hoe kan men het reclasseringswerk steunen?

Vooreerst is nodig dat men begrip voor de reclassering tone. Nog te veel komt het voor, dat men uit gemakzucht of vooroordeel een principieel afwijzende houding tegenover de reclassering inneeht. Laat men bedenken, dat juist in deze periode, waarin zovelen tot misdaad vervallen zijn, ook het aantal onder hen die met de beste voornemens bezield weer in de maatschappij terugkeren zeer groot is.

Wanneer ons volk tot het inzicht komt, dat deze gevallenen geholpen dienen te worden en niet afgesloten mogen worden, wanneer ons volk overtuigd is dat deze hulpverlening een maatschappelijk belang is van de eerste orde, dan zal het ook bereid zijn het reclasseringswerk juist in deze tijd in ruime mate te steunen.

Hoe kan men helpen? In de eerste plaats door zich te scharen in de gelederen der reclasseerders. De reclasseringsinstellingen hebben juist in deze tijd grote behoefte aan nieuwe medewerkers. Wie reclasseerder wordt begeeft zich in een kring; die geadeld is door idealisme en naastenliefde en waarin hij waarden zal ontdekken, die aan zijn leven rijkere inhoud zullen geven.

Voorts kunnen de werkgevers in het bijzonder de reclassering steunen door ontslagen gevangenen een plaats in het arbeidsproces te kunnen.

En tenslotte kan ieder de reclasseringsarbeid steunen door naar mate van zijn krachten financiëel bij te dragen.

C.

J. M. van Nassau

Vlissingen 10 Mei 1940.

Vrijdag den 10den Mei, kreeg onze Commdt., order de haven van Vlissingen binnen te loopen, teneinde aldaar olie en victalie te laden.

Na het benoodigde ingenomen te hebben, moesten wij opstoomen naar Hoek van Holland voor de volgende order. Alzo gingen wij onder stoom met vier ketels, door de wielingen, een weg baande om niet in de magnetische mijnenvelden terecht te komen. Even voorbij Zeebrugge, kwamen wij een Franse duikbootjager (Chasseur10) met aan boord een Ned. loods. Aan onze Commdt. werd inlichtingen gevraagt omtrent de Magnetische mijnenvelden. Nadat de noodige inlichtingen gegeven te hebben gingen wij weder onder stoom, met een vaart van 13 mijl met bestemming Hoek van Holland. Onder de reis kwam af en toe een Duits vliegtuig boven ons, waarop geschoten werd met de afweermiddelen waarover wij beschikte (te weten; 2 st. 12.7 cm., 1 st. 40 mm. en enige kleine machine geweren).

Des avonds ten 7 uur kwamen wij te Hoek van Holland aan, en namen ligplaats tussen Hr. Ms. „Z 5" en diverse Engelse Oorlogschepen die daar aanwezig waren. Na gemeerd te hebben, werd er een klein Detachement naar de wal gestuurd, voor het verrichten van patrouille diensten. Ten 9 uur kwam de order, om verder op te stoomen naar de Waalhaven. Het Detachement werd terug geroepen, na terugkomst aan boord gingen wij weder onder stoom.

In het midden van de Nieuwe Waterweg aangekomen, werd alles klaargemaakt om S.B. motorsloep te hijschen. Aangezien het eb was, zwaaide het schip met de voorsteven naar Zee, dus konden wij de sloep niet hijschen. Dus stoomde wij verder de Waterweg uit, totdat wij ongeveer op 100 meter afstand van een Duits Magn. mijnenveld stopten, om weder met de voorsteven naar binnen te keeren en de motorsloep te hijschen.

Met het manoeuvreren kwam het schip met de B. B.s schroef aan een daar aanwezige gasboei; de B.B.s machine stopte direct en zat onwrikbaar vast. Er werd met alle krachten gewerkt om den gasboei te verwijderen, wat niet eerder gelukte dan 's Zondagsmiddag 4 uur. Nadat de boei verwijderd was, werden wij met behulp van een sleepboot aan den kant gezet, voor verder onderzoek aan de schroef. Het onderzoek geschiedde onder leiding van een bootsman van de K.M. Nadat er gebleken was, dat de schade niet zo ernstig was; kregen wij de volgende grote order......

Wij vertrokken weder uit Hoek van Holland met bestemming Den Helder. Onderweg kwamen wij een schip tegen, bij onderzoek is gebleken dat het een Holl. schip was. Met de dageraad kwamen enige Duitse vliegtuigen boven ons, en werden wij bestookt met bommen en mitrailleur vuur, wij beantwoordten met onze afweermiddelen; en zoodoende hebben wij geen een treffer gehad.

Maandagmorgen om 7.13— 5 uur kwamen wij aan op de reede van Den Helder, en gingen ten anker. Op de reedewaren aanwezig een Eng. luchtveger, de L00, en enige Ned. Oorlogsbodems, t.w. Nautilus, v. Brakel, Amsterdam, Medusa, Gruno en de Douwe Aukes. Van uit de haven kwam de sleepboot 6 langszij, met aan boord de nodige munitie, victalie en een dokter. Wij kregen dan ook gelegenheid om een kaart naar onze familieleden te sturen.

In de loop van de dag gingen wij weer onder stoom, geescorteerd door de „LOO" en vier groote Eng. bombardeurs. Wij voeren tussen de eilanden: Texel, Vlieland en, Ameland, en stopten op een afstand van de afsluitdijk. Daar werden enige proefschoten gevuurd met onze 15 cm. kanonnen. Onder het vuren kwamen enige Duitse vliegtuigen boven ons, zij werden onder vuur genomen door onze afweer en die van de „LOO". Het werd een hevig luchtgevecht met de Eng. vliegtuigen, waarvan de Duitsers het onderspit moesten delven. De „LOO" en de Eng. vliegtuigen vertrokken, waarna wij overigens een rustige nacht hadden.

Dinsdagmorgen 14 Mei om 7.45 uur nadat alle houtvoorwerpen en de beide motorsloepen van boord waren gezet begonnen wij met het afvuren van 98 schoten met de 15 cm. kanonnen in de richting Friesland. Ten 11.45 uur is het vastvuren geblazen, en gingen wij weder onder stoom naar de beide motorsloepen om ze te hijschen; terwijl wij daarmee bezig waren, werden wij weer bestookt met bommen van uit Duitse vliegtuigen. Wij kregen een bom ongeveer 3 meter van de achtersteven, de stuurmachine sloeg af en het roer werd daar door ontwricht. En zoo kregen wij de volgende order om naar Engeland te vertrekken voor dokken en de noodige reparatie werkzaamheden. En dit is nu het begin van onze zoo noodlottige reis.

De heele reis van Den Helder af werden wij aangevallen en met bommen bestookt. Des avonds 6.45 uur ongeveer 6 mijl van de uiterton kregen wij twee treffers een in de voormunitie bergplaats en een in de centrale, de trotse J. M. van NASSAU begon langzaam te zinken. De overlevenden en gewonden sprongen buitenboord, de dooden bleven aan boord. Waarvan tot zover als ik het weet twee stokers en een matroos (t.w. de stokers Lere en Los en matr. de Jong).

Ongeveer 85 st. van de bemanning werden opgepikt door Hr. Ms. Jan van Brakel, waarvan ik tot een van de 85 overlevenden behoord. Wij kwamen Woensdag 15 Mei te Dover aan, de gewonden werden van boord gezet en naar het Hospitaal vervoerd.

Donderdag ten 16 Mei vertrokken wij weer van Dover met bestemming Portsmouth. Des avonds kwamen wij aan en gingen ten anker. Vrijdag ten 17 Mei liepen wij de haven van Porthsmouth binnen na ongeveer twee uur gewacht te hebben, komen wij naar de marine kazerne HMS VICTORY getransporteerd, waar wij een onderdak kregen.

Wij kregen den nodige plunjes en hangmatten om uit te rusten. Zaterdag den 18 Mei kwam HM de Koningin ons bezoeken. Zondag 19 Mei hebben wij Portsmouth verlaten met bestemming Falmouths, hier kwamen wij aan des nachts 1 uur.

Wij werden onder gebracht op de Westernland.

Een opvarende.

Radio Nederland

Wereld omroep P.C.J. Program

Vrijdagmorgen: VOOR DE WEST.

2.05 — 2.20 uur: Caraibisch Persoverzicht.

Vrijdag, 20 Juni.

14 uur PCJ 16 — 19 — 49 Meterband.

20 uur PCJ 25 — 31 — 49 Meterband.

5 uur: Engelse Berichten.

10.30 uur: Engelse Berichten.

13.30 uur: Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.

1. Nieuws.
2. Uitkijk op het Westen: Nederland zoals je 't ziet.

14.30 uur: Opening en Programma-overzicht.

Nederlands- en Indisch Nieuws Reportage.

15 uur: „Het Vaudeville-Strijkorkest" o.l.v. Cor v.d. Linden (e.o.)

15.30 uur: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.

15.45 uur: „Stafmuziekcorps der Amsterdamse Politie" o.l.v. Joh. Pinkse (e.o.)

1. This is the army — I. Berlin.
2. Birthday Serenade — P. Lincke.
3. Czardas — Luigini.
4. Wals — Godard.
5. Selectie uit „Rose Marie" — Friml.
6. Blue Devils, mars — Williams.

16.14 uur: Programma van morgen.

16.15 uur: Gramofoonplatenprogramma.

16.26 uur: Nederlands Nieuws in het kort. Sluiting en Wilhelmus.

16.30 uur: Einde Uitzending.

19 uur: Engelse Berichten.

23.30 uur: Engelse Berichten.

GRAAN UIT RUSLAND.

Diplomatieke bronnen delen mede dat Engeland het over gebleven tonnage van de Russische oogst heeft opgevraagd op basis van de prijs van het Canadese graan. Hiertegenover zou Engeland allerlei soort van machines leveren (Londen, (AP) 18.6).

KLM-VRACHTDIENST AMSTERDAM—NEW YORK.

Zaterdag 7 Juni opende de KLM een vrachtdienst tussen de U.S.A. en Nederland. De dienst wordt eenmaal per week gevlogen, met DC-4's (Skymasters) die speciaal voor vrachtvervoer zijn ingericht.

Hoewel de KLM-Constellations die reeds een 5x wekelijkse dienst tussen New York en Amsterdam onderhouden, tonnen vracht kunnen vervoeren, kunnen zij geen gelijke tred houden met de enorme hoeveelheden vracht die voor transatlantisch vervoer worden aangeboden.

Het vliegtuig verlaat New York op Zaterdag, komt des Zondags op Schiphol aan, begint de terugreis de volgende dag en is des Dinsdagmiddags in New York terug.

ARUBA

STRAND HOTEL.

Naar wij vernemen ondergaat het Strandhotel een aanmerkelijke verbouwing. Iemand van de Arubaanse statenleden zei toch immers, dat Amerika er op zit te wachten om een vacantie te houden op Aruba! En men gelooft op Aruba toch wat Eman zegt.

Medan wacht op de toekomst

Men schrijft ons uit MEDAN:

Ik heb beloofd u wat over Medan te vertellen. Dat het een schim is van vroeger, zult u wel willen aannemen. De net onderhouden huizen, de gladgeschoren gazons, ze zijn er niet meer.

Overal nog die vuilgrijze oorlogskleur in plaats van het heldere wit van vroeger. Hier en daar een voorgalerij met een gescheurde kree. In de tuinen, bijna overal doorgeschoten heggen en paden vol onkruid. Bloemen ziet ge bijna niet. Op het gebouw van de Ned. Handel Mij groeit gras.

Ook Hotel de Boer is verwaarloosd. Hoe kan het ook anders. De bezettingsjaren, jaren van verwording en afbraak, zijn ook aan Medan niet ongemerkt voorbijgegaan. Maar dit beeld der verwording zal verdwijnen. Er wordt gewerkt en De Boer is al geen Amacab-hotel meer. Het is teruggegeven aan de rechtmatig eigenaars en die zullen nog wel wat anders doen dan alleen de prijzen verhoogen. Misschien krijgen we nu brood zonder boeboek*) en niet elken dag corned beef. Corned beef als croquet als omlette, als ragout, als biefstuk en als Geldersche worst. We konden het op het laatst niet meer zien..!

De Esplanade, de longen van Medan, al liggen die longen tegenwoordig tamelijk excentrisch, is er ook niet op vooruitgegaan. De Engelschen, die veel bedorven hebben, hebben er een hockeyveld op aangelegd en daarvoor een soort geprepareerde jutezakken gebruikt.

Overigens heeft de Esplanade iets gekregen van de Biltsche duinen. Er zijn waarschijnlijk loopgraven in aangebracht, gedeeltelijk dichtgegooid en nu overgroeid. De Esplanade is weidegrond geworden. Buiten was het niet veilig. Dus moest het vee in de stad geweid worden.

Begrijpelijk. Baardige Bengaleezen hoeden er nu hun groote kudden bonkig vee, dat gedrenkt wordt in de Nieuwhuysfontein.

Maar... het zal de langste tijd wel geduurd hebben. Er wordt ook aan de Esplanade gewerkt en het komt wel goed. En ook aan de wegen wordt gearbeid. Zwarte [illegible], dragen zwarte [illegible], die ze in grote ijzeren vaten koken. Ze krabben de wegen schoon en vullen de gaten. Het gaat langzaam maar het gaat gestadig en elken dag wordt het beter. Het komt wel goed. De oude Deligeest herleeft. Laat ik eens een paar namen noemen.

Daar is J.J. Priebee... Er is zoo vaak hulde gebracht aan Nienhuys, Jansen en Cremer.

Laten we nu eens hulde brengen aan Priebee. Priebee, die al een jaartje ouder wordt, maar werkt alsof hij begiftigd is met de eeuwige jeugd.

Hij heeft het bestaan uit het niet en onder omstandigheden, die uiters moeilijk waren, een onderneming — wel klein, maar toch een onderneming! — te voorschijn te roepen. Er wordt weer tabak geplant. Van Helvetia begint de victorie en Priebee verdient de Oranje-Nassau.

Daar is Teun Priebee, die ook bergen verzet. Hij kankert wel eens, het meest op het eten, dat inderdaad niet best is. Ook niet best kan zijn, want wat is hier en wat wordt er aangevoerd. Zoo goed als niets.

Daar is Prins Visser, de man van de Deli-spoor. Hij is een diplomaat. 'n Fin esprit. Vertrouw de onschuld van zijn blauwe oogen niet te veel De Deli Spoor loopt zoo nu en dan weer „Europeesch". Er is een begin en Prins Visser grinnikt. Hij verheugt zich op zijn vertrek in Mei, maar ik weet, dat hij deze periode met al haar moeiten en al haar zorgen toch niet zou hebben willen missen.

Daar is de Kolkman, de president van de Avros. Hij staat te Batavia op de bres voor de belangen der cultures, die ook de belangen van deze landen zijn. Kolkman is...... Kolkman. Er is geen betere voorvechter denkbaar.

Daar is dr. Verhoef, die ook teruggekomen is om zijn deel bij te dragen.

Daar is Hoefsmit van de R.C. M.A., die het het drukst van ons allen heeft. Maar dat komt omdat Hoogendijk de boeken zoo ingewikkeld heeft gemaakt, zoals hij dagelijks verzucht. Begin niet met hem over postzegels...

Daar is Hein Oldigs, het prototype van den Deliplanter, die op Mabar, een onderneming van de Arendsburg, moet huizen in een tent, omdat de bandieten, die Medan insluiten, het nodig gevonden hebben het emplacement in brand te steken.

Daar is Van Houts van de Deli Bamij, die zich onlangs voor de microfoon aandiende als de oudste inwoner, wat hij niet is, want dat is zeker één van die tweeoude heertjes, die laatst gekidnapt werden door de extremisten, toen zij zich een beetje te ver hadden gewaagd op den Bindjeiweg. Ze zijn nu terug.

Daar is...... Er zijn er zoveel. Er zijn er zooveel, die zich opgemaakt hebben om mee te helpen om van Deli weer Deli te maken. Om op te bouwen. Geloof niet, dat de arbeid, die hun te wachten staat, licht zal zijn. Het ongerief, dat zij tot nog toe ondervonden hebben, zal kinderspel zijn vergeleken met datgene, wat komt. Maar...... dat wordt niet geteld. Er zal weer welvaart komen. De ondernemingen zullen weer haar producten afleveren, de oceaanstromers zullen Belawan weer aan doen. Welvaart zal er komen en bloei en de mannen, die thans uitgetrokken zijn, zullen...... vergeten worden. Natuurlijk. Maar dat doet niets terzake. Zij zijn hier niet gekomen om zich onsterfelijkheid te verwerven, maar om een begin te maken. Ze zijn gekomen omdat...... omdat het feitelijk de tragiek is van al diegenen, die deze landen hebben leeren kennen, dat ze altijd weer geroepen worden. Ze gaan voor goed weg, open voor al dat vele, dat het Oude Land zal brengen. Maar toch weer worden ze geroepen. Vroeger of later. Door de Stem uit het Oosten. En hoeveel te dringender was die stem, nu Deli, in nood was. Want dit land, lezer, dit bloeiende land van weleer, het is in nood! Het moet niet zoo heel lang meer duren voor er redding komt. Te lang reeds wordt het politieke spel gerekt. Er moet een eind aan komen, voor het te laat is.

Medan is Medan niet meer. De huizen zijn niet onderhouden en de gazons zijn verwaarloosd. Er is geen vat bier en er zijn geen koelkamerartikelen en het water, dat we drinken is vaak lauw, omdat het gekookt wordt en er niet altijd ijs is. Maar de geest is vaardig. De oude garde staat klaar. Zij maakt zich gereed voor den sprong. Haar laatsten sprong. Er ligt iets tragisch in, maar ook iets heroïsch. Zij weet, dat zij gaan kan, als de taak volbracht is; wanneer het begin gemaakt is, komt de jonge generatie. Dan gaat zij. Voor goed. De oude garde staat gereed voor den sprong. Nog eenmaal het felle, het werkzame, het ziedende leven. En dan langzaam aan de levensavond. En de herinnering aan iets groots. Iets groots dat niet tot stand had kunnen komen zonder de liefde voor dit land.

Afgescheiden van de verwaarlozing, waaraan Medan ten prooi is geweest, heeft het weinig geleden. Ik heb hierbij natuurlijk niet het oog op de diefstallen, die gepleegd zijn door de Britsch-Indische soldaten en de vernieling aan huisraad en anderszins, waaraan deze zich hebben schuldig gemaakt. Dat is weerzinwekkend geweest. Gradueel zal er weinig verschil geweest zijn tusschen het interregnum van Raffles en het „beheer" dat de Engelsche generaals gevoerd hebben. Dit tusschen haakjes. Wanneer huizen en erven eenmaal onderhanden genomen zijn, zal er uiterlijk heel weinig te bespeuren zijn van eenige verandering ten opzichte van voor den oorlog. Innerlijk is er wel het een en ander veranderd. Of dat van blijvenden aard is, zullen we moeten afwachten. Als ge nu b.v. 's ochtends op de Esplanade wandelt, zult ge bij ons Gemeentehuis een aantal stalletjes zien staan waarop verschillende inheemsche lekkernijen verkocht worden, van ès kriem of tot pisang goreng toe. Ge zult uit verschillende bruine broeders op de trappen zien hangen, hun beenen slingerend over de balustraden en min of meer tot uw bevreemding zult u de rood-witte vlag zien wapperen.

De verklaring is, dat ons Gemeentehuis bezet is geworden en bezet is gehouden door Mr. Joesoef, overigens een achtenswaardig man, die er het abele ambt van burgemeester uitoefent. Ge zult het misschien een beetje vreemd vinden dat, waar wij ons leven buiten de demarcatielijn geen oogenblik zeker zouden zijn, een Indonesische burgemeester in ons midden in volle vrijheid zijn ambt uitoefent. Maar dat zijn van die dingen, waar ge niet over moet piekeren. Het is er mee, als met onze soldaten, die wel mochten schieten, maar eerst als schietschijf gediend moeten hebben. Dat is onze toegeeflijkheid, onze lankmoedigheid, onze...... slapte. Wij moeten vooral de gevoeligheidjes van onze tegenspelers ontzien. Vooral niet meenen, dat wij nog iets te zeggen zouden kunnen hebben. Daarom noemen we onzen Resident ook heel voorzichtigjes: Hoofd van den tijdelijken bestuursdienst. Wat u verder zou opvallen is, dat het politiecorps gedeeltelijk Indonesisch is. Ook al zoon vreemd verschijnsel en verder, dat de Deli Spoor in Indonesische handen is, maar dat wist ge reeds. We zullen daar maar niet op ingaan. Het zal wel 'n onderdeel zijn van 't grote spel.

We hebben nu de Esplanade bekeken en wandelen kalm den Kesawan op. Toko Epperlein zult ge niet meer aantreffen. Verderop zijn twee Chineesche zaken, het „Medan restaurant" en „Broadway". Voor Europeesche begrippen niet zeer aantrekkelijk. Met uw vrouw zult ge er, denk ik, niet komen.

Ge hebt wellicht in Nederland gelezen over den chaos te Medan. Er zouden zooveel toko's leeg staan en duizenden Bombayers gevlucht zijn. Op den Kesawan is geen enkele toko dicht met uitzondering van Seng Hap. De Ionische zuilen voor een Chineesche toko in een Oostersche straat doen nog altijd even dwaas aan. Maar verder zijn de deuren overal open. Wat die duizenden gevluchte Bombayers betreft, hier heb ik mijn vriend Pertap-Sengh eens naar gevraagd. Hij bevestigde, dat er inderdaad naar schatting 2500 mannen, vrouwen en kinderen na den oorlog al naar hun land hadden terug gewild. Wat de correspondent gezegd heeft, is dus niet heelemaal onwaar. Het alleen een beetje tendentieus voorgesteld, maar beslist onwaar is wat hij zegt van die Japansche officieren, die zich nog in December te Medan in weelde baadden. Dit moet met beslistheid naar het land der fabelen verwezen worden.

Het is ook niet waar, dat „zeer vele Chineezen hun toko's gesloten hebben". Ik zou niet weten waar dat het geval moest zijn. Op den Kesawan zeker niet. Ik heb me laten vertellen, dat daar voor een kedeh*) ƒ 15.000 N. I. Courant betaald wordt als „wang koppie", hetgeen dus wil zeggen, het recht om de kedeh te mogen betrekken. Wanneer dergelijke bedragen betaald worden, zal het met den handel nog wel wat loslopen denk ik. Het gezelligheidscentrum voor de Europeesche gemeenschap is „de Soos", gevestigd in het kantoorgebouw van de H.V.A. Het is feitelijk een militaire societeit, maar burgers worden tot een beperkt aantal toegelaten. Gezellig is het er niet. Het gebouw, dat een fraai kantoorpand is, die wij vaak in den vorm van goede concerten en behoorlijk tooneelspel hebben, is het leven te Medan nog weinig behagelijk. Het gevoel opgesloten te zijn, is niet prettig. Elken dag vrijwel dezelfde groente te moeten eten, is niet prettig. Het gevoel dat ge, hoe ge u ook wendt of keert, toch niet met uw salaris uitkomt, is niet prettig. En, dat ge dat uw directie niet duidelijk kunt maken, is heelemaal niet prettig. Het wordt dan ook langzamerhand tijd, dat daar eens verandering in komt. Het zijn wel allemaal materieele omstandigheden, maar zij spelen een groote rol.

Het wordt inderdaad tijd, dat er verandering komt. Zie, we zijn hier geen van allen voorstanders van Linggadjati. We verwachten daar het heil niet van. Maar we wilden haast, dat de overeenkomst toch maar geteekend werd, omdat onze handen jeuken om aan den slag te gaan. (Een paar dagen nadat de brief verzonden was had de schrijver zijn zin en was Linggadjati onderteekend). Wat het worden zal, zullen we wel zien. Alles is altijd in „den" Oost terecht gekomen. We willen best samenwerking met de Inheemschen. We bereiden er ons reeds op voor. We verwachten Inheemsche inspecteurs van den arbeid, we verwachten Inheemsche assistenten, later Inheemsche administrateurs. Waarom niet? Als die menschen karakter hebben en kennis en de gave om met hun eigen landgenooten om te springen, zooals wij dat zelf steeds gedaan hebben, dan moet er voor hen een plaats zijn in hun eigen land, ook bij de grote cultures. Dat begrijpen we volkomen.

Dit kan ik u zeggen, geachte lezer. Als onze tegenspelers dezelfde gedachten koesteren als wij, dan zal het best gaan. Maar laat het spoedig gebeuren, want het land ligt te zieltogen.

*) schimmel

*) winkel.

(Oost en West).

Onze Politie

Samenstelling der onderdelen van het corps

I. DE STAF VAN HET CORPS

1 Dirigerend Officier 1e klasse, Commandant van het Corps, tevens Commandant der Brandweer en van het Politiedistrict Curaçao.

1 Dirigerend Officier 2e klasse, Chef Staf, waarnemend Commandant van het Corps, der Brandweer en van het Politiedistrict Curaçao.

a) **Centrale Administratie.**
1 Adjudant, bureauchef;
1 Majoor belast met personele en materiële zaken, tevens vervanger bureauchef;
2 Sergeanten;
5 Brigadiers.

b) **Technische dienst.**
1 Majoor, tevens brandmeester;
1 Sergeant;
4 Brigadiers.

c) **Opleidingsschool.**
1 Adjudant;
1 Majoor;
2 Sergeanten.

d) **Parket.**
7 Brigadiers en agenten.

Bovendien 5 schrijvers en tewerkgestelden.

II. HET POLITIEDISTRICT CURAÇAO.

a. **Afdeling I.**

1 Officier 1e klasse, afdelingscommandant;
1 Officier 2e klasse toegevoegd.

Straatdienst en Brandweer (Willemstad).
1 Adjudant, belast met de algemene controle;
3 Majoors, brigadecommandant;
6 Sergeanten, wachtcommandant;
108 Brigadiers en agenten.

Verkeersbrigade.
1 Majoor; brigadecommandant;
2 Sergeanten;
18 Brigadiers.

Straatdienst en Brandweer (Rio Canario).
1 Adjudant, belast met de algemene controle, mede op de politiedienst in de buitendistricten;
1 Majoor, brigadecommandant;
3 Sergeanten, wachtcommandant;
33 Brigadiers en agenten.

Politiedienst in de buitendistricten
1 Majoor, belast met de controle.

Hato.
1 Sergeant, brigadecommandant;
8 Brigadiers en agenten.

Montagne.
1 Sergeant, brigadecommandant;
7 Brigadiers en agenten.

Dominquito.
1 Sergeant, brigadecommandant;
7 Brigadiers en agenten.

Rust.
1 Sergeant, brigadecommandant;
11 Brigadiers en agenten.

Cas Chiquito.
1 Sergeant, brigadecommandant;
11 Brigadiers en agenten.

Kleine Berg.
1 Sergeant, brigadecommandant;
7 Brigadiers en agenten.

Westpunt.
1 Sergeant, brigadecommandant;
7 Brigadiers en agenten.

Dokterstuin.
2 Brigadiers en agenten.

b. **Afdeling II (Willemstad).**
1 Officier 1e klasse, afdelingscommandant;

1 Officier 2e klasse, toegevoegd en belast met de directe leiding van de Recherche, Kinder- en Zedenpolitie.

Recherche.
1 Majoor;
2 Sergeanten;
18 Brigadiers.

Kinder- en Zedenpolitie.
1 Sergeant;
4 Brigadiers.

Speciale Diensten.
1 Sergeant;
5 Brigadiers.

Vreemdelingendienst.
1 Adjudant (bureauchef);
1 Sergeant;
9 Brigadiers en agenten.

Havenpolitie.
1 Majoor;
1 Sergeant;
16 Brigadiers en agenten.

Technische Opsporingsdienst.
1 Adjudant, politiedeskundige;
1 Brigadier.

Bovendien 6 schrijvers en tewerkgestelden.

III. HET POLITIEDISTRICT ARUBA.

1 Officier 1e klasse, districtscommandant;
1 Officier 2e klasse, toegevoegd, belast met de directe leiding van de Recherche en Straatdienst.

Administratie.
1 Sergeant;
1 Brigadier.

Technische Dienst.
2 Brigadiers en agenten.

Opleidingsschool.
1 Majoor.

Parket en kantoor Gezaghebber.
2 Brigadiers en agenten.

Lago-Brigade.
1 Sergeant, brigadecommandant;
16 Brigadiers.

Straatdienst en Brandweer.
1 Adjudant, brigadecommandant St. Nicolaas, tevens belast met de algemene controle op de overige brigades en politieposten;
1 Majoor, brigadecommandant Oranjestad;
4 Sergeanten, wachtcommandant;
48 Brigadiers en agenten.

Santa Cruz. ....
4 Brigadiers en agenten.

Noord.
3 Brigadiers en agenten.

Savoneta.
3 Brigadiers en agenten.

Dakota.
5 Brigadiers en agenten.

Recherche.
1 Majoor;
1 Sergeant;
11 Brigadiers en agenten.

Vreemdelingendienst.
1 Sergeant;
13 Brigadiers en agenten.

Speciale Diensten.
1 Sergeant;
2 Brigadiers.

Bovendien 5 schrijvers en tewerkgestelden.

IV. DE POLITIE-AFDELING BONAIRE.

Kralendijk.
1 Majoor, afdelingscommandant;
1 Sergeant;
7 Brigadiers en agenten.

Antriol.
3 Brigadiers en agenten.

Rincon.
3 Brigadiers en agenten.

V. DE POLITIE-AFDELING BOVENWINDSE EILANDEN.

Sint Maarten.

Philipsburg.
1 Majoor, afdelingscommandant, tevens brigadecommandant Sint Maarten;
1 Sergeant;
6 Brigadiers en agenten.

Simpsonbaai.
2 Brigadiers.

Sint Eustatius.

Oranjestad.
1 Sergeant, brigadecommandant;
5 Brigadiers en agenten.

Saba.

The Bottom.
1 Sergeant, brigadecommandant;
2 Brigadiers en agenten.

Windward side.
3 Brigadiers en agenten.

Hell's Gate.
2 Brigadiers en agenten.

De **Deviezencommissie** maakt bekend, dat in haar Bekendmakingen van 5 Juni 1947 de volgende wijzigingen worden aangebracht.

A. **Opgave bestellingen:**

1o. **In Canada.**

Opgegeven behoeven te worden slechts die bestellingen, welke per 7 Juni 1947 nog geen jaar liepen.

2o. **In Europa.**

Alleen bestellingen die in de navolgende landen en vanaf de daarachter genoemde data tot 7 Juni geplaatst zijn.

België	1 Juni 1946
Denemarken	29 Maart 1946
Finland	1 Juni 1946
Frankrijk	9 April 1946
Italië	1 September 1946
Noorwegen	28 Januari 1947
Portugal	1 Maart 1946
Spanje	21 October 1946
Tsjecho Slowakije	20 October 1946
Zweden	1 Januari 1947
Zwitserland	1 Januari 1947.

De datum, binnen welke de opgave dienen te geschieden wordt vastgesteld op 27 Juni 1947.
De opgave kan met vermelding van Import-nummer, soort van goederen, fob-waarde en land van herkomst der goederen in een lijst vervat worden.

B. **Richtlijnen voor het bestellen in Europeesche accoordlanden.**

De H.H. handelaren behoeven geen copie-bestelling naar den Centralen Dienst en Uitvoer in Nederland te verzenden, doch kunnen hun bestellingen definitief plaatsen na van de Deviezencommissie verkregen goedkeuring.

Gewijzigde kaviaarlijst.

C. Een nieuwe uitgave der kaviaarlijst zal op het Deviezenkantoor op een nader te bepalen datum verkrijgbaar worden gesteld.

W'stad, 19 Juni '47.
De voorziter,
H. J. H. HOOGEVEEN
de wnd Secretaris,
H. L. BRAAM.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat bij akte verleden voor notaris Mr. A. A. G. Smeets, de Heer H. A. Statius Muller met ingang van den 7den Juni d.j. benoemd is tot zijn Algemeen Gevolmachtigde.

A. C. Statius Muller

WIE DOET MEE?

„Ons Lekenspel" schrijft prijsvragen uit.

Bij gelegenheid van het 12½ jarig bestaan van „Ons Lekenspel" zijn vijf grote prijsvragen uitgeschreven. Er zijn 20 prijzen beschikbaar gesteld van ƒ 100 tot ƒ 1000 voor vrolijk toneel, soldatenspel, meisjesspel, operettetekst en kampvuur. Nadere bijzonderheden en voorwaarden kunnen aangevraagd worden bij „Ons Lekenspel", Bussum.